

U 51/2024 vp

Valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle komission ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla annetun direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta

Perustuslain 96 §:n 2 momentin perusteella lähetetään eduskunnalle Euroopan komission 28 päivänä lokakuuta 2024 tekemä ehdotus neuvoston direktiiviksi hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla annetun direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta, COM(2024) 497 final, ja ehdotuksesta laadittu muistio.

Helsingissä 12.12.2024

Valtiovarainministeri Riikka Purra

Erityisasiantuntija Miina Lehtonen

**EHDOTUS NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI HALLINNOLLISESTA YHTEISTYÖSTÄ
VEROTUKSEN ALALLA ANNETUN DIREKTIIVIN 2011/16/EU MUUTTAMISESTA****1 Tausta**

Euroopan komissio antoi 28 päivänä lokakuuta 2024 ehdotuksen neuvoston direktiiviksi hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla annetun direktiivin 2011/16/EU, jäljempänä *virka-apudirektiivi*, muuttamisesta (COM(2024) 497).

Direktiiviehdotus (niin sanottu DAC 9 -ehdotus) liittyy läheisesti minimiverodirektiiviin (direktiivi monikansallisten konsernien ja suurten kotimaisten konsernien maailmanlaajuisen vähimmäisverotason varmistamisesta unionissa (EU) 2022/2523)¹, jonka tavoitteena on varmistaa monikansallisten konsernien ja suurten kotimaisten konsernien maailmanlaajuinen vähimmäisverotaso EU:ssa. Direktiivi pohjautuu Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön OECD:n ja G20-maiden BEPS-projektin osallistavan kehyksen (Inclusive Framework (IF)) minimiverotyöhön ja noudattaa tarkasti 20.12.2021 julkaistuja GloBE-mallisaäntöjä (Global Anti-base Erosion Model Rules)². Minimiverodirektiivi on saatettu kansallisesti voimaan lailla suurten konsernien vähimmäisverosta (1308/2023), jäljempänä *minimiverolaki*³.

Minimiverodirektiivin tarkoituksena on varmistaa, että monikansallisia konserneja sekä suuria kotimaisia konserneja verotetaan vähintään minimiverotason mukaisesti riippumatta siitä, missä valtiossa toimintaa harjoitetaan. Sääntöjen soveltamisalaan kuuluvien konsernien on laskettava tosiasiallinen verotaso jokaiselle lainkäyttöalueelle, jossa ne toimivat. Minimiverotaso arvioidaan lainkäyttöaluekohtaisesti ja mikäli tosiasiallinen verotaso on alle 15 prosenttia, täydennysveroa maksetaan 15 prosentin vähimmäistasoon asti. Mahdollinen täydennysvero kannetaan yleensä konsernin ylimmän emoyksikön lainkäyttöalueella, mutta mikäli lainkäyttöalue on ottanut käyttöön ehdot täyttävän kotimaisen täydennysveron säilyttää se ensisijaisen verotusoikeuden lainkäyttöalueellaan.

Minimiverodirektiivin 44 artiklassa säädetään täydennysveron tietoilmoituksen antamisesta, sekä yleisellä tasolla ilmoituksella annettavista tiedoista. Artiklan mukaan täydennysveron tietoilmoitus on lisäksi annettava vakiomallin mukaisesti. Artikla 44 vastaa sisällöltään GloBE-mallisaäntöjen 8.1 artiklaa. IF on lisäksi julkaissut tietoilmoittamista koskevan kehyksen ja ilmoituksen kaavan (ns. GloBE Information Return, GIR)⁴, minkä lisäksi se on työstämässä

---

¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/PDF/?uri=CELEX:32022L2523>

² <https://www.oecd.org/en/topics/sub-issues/global-minimum-tax/global-anti-base-erosion-model-rules-pillar-two.html>

³ <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2023/20231308>

⁴ <https://www.oecd.org/en/topics/sub-issues/global-minimum-tax/global-anti-base-erosion-model-rules-pillar-two.html#globe-information-return>

tietoilmoitustietojen vaihtamista koskevaa mallisopimusta (Multilateral Competent Authority Agreement on the Exchange of GloBE Information (GIR MCAA))⁵.

Minimiverodirektiivissä ei ole kuitenkaan tarkempia säännöksiä ilmoittamisesta tai käytettävästä vakiomallista. Minimiverodirektiivin 44 artiklan mukaan jokainen konserniyksikkö antaa täydennysveron tietoilmoituksen paikallisesti tai keskitetysti ylimmän emoyksikön tai nimetyn ilmoittavan yksikön toimesta. Minimiverodirektiivin mahdollistamaa keskitettyä ilmoittamista ei voida toteuttaa ilman riittävää minimiverodirektiivin 44 artiklan 1b kohdassa tarkoitettua määriteltyä toimivaltaisia viranomaisia koskevaa sopimusta. Tämän vuoksi direktiiviehdotuksessa katsotaan tarpeelliseksi muuttaa virka-apudirektiivin automaattista tietojenvaihtoa koskevia sääntöjä kattamaan myös minimiverodirektiivin 44 artiklassa tarkoitettu tietojenvaihto, jolloin muutettu virka-apudirektiivi toimisi myös 44 artiklan 1b kohdassa tarkoitettuna toimivaltaisten viranomaisten välisenä sopimuksena ja 44 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu keskitetty tietoilmoittaminen tulee mahdolliseksi unionin alueella.

Virka-apudirektiivi on saatettu kansallisesti voimaan hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta annetun neuvoston direktiivin lainsäädännön alaan kuuluvien säännösten kansallisesta täytäntöönpanosta ja direktiivin soveltamisesta annetulla lailla (185/2013). Lakia on myöhemmin muutettu direktiivin lukuisten muutosten takia. Myöhemmät muutokset on saatettu voimaan laeilla 30.12.2015/1703, 29.12.2016/1488, 14.12.2017/881, 23.11.2018/960, 30.12.2019/1561 ja 29.12.2022/1271. Tuorein virka-apudirektiivin muutos (DAC 8) on saatettava kansallisesti voimaan vuoden 2025 loppuun mennessä. Lisäksi eri säädöksiin on lisätty näiden direktiivimuutosten täytäntöönpanon ja soveltamisen kannalta tarpeellisia asiasisältöisiä säännöksiä, sekä säädetty erillinen laki raportoitavista järjestelyistä verotuksen alalla (1559/2019) ja laki digitaalisen alustatalouden toimijoiden tiedonantovelvollisuudesta verotuksen alalla (1267/2022).

Virka-apudirektiivillä säädetään EU-jäsenvaltioiden välisestä yhteistyöstä verotuksen alalla. Direktiivin mukaiset yhteistyötavat ovat virkamiesten läsnäolo toisen jäsenvaltion hallintovirastossa ja osallistuminen hallinnollisiin tutkimuksiin, samanaikaiset tarkastukset, yhteistarkastukset, asiakirjojen tiedoksianto, palaute sekä tiedonvaihto, joka voi perustua pyyntöön tai olla oma-aloitteista tai pakollista automaattista tiedonvaihtoa. Virka-apudirektiivi koskee kaiken tyyppisiä veroja, pois lukien arvonlisävero, tulli ja valmistevero, joita varten on erilliset yhteistyötä koskevat EU-säännökset. Direktiivi ei koske myöskään pakollisia sosiaaliturvamaksuja ja eräitä muita maksuja.

Direktiivin lisäksi viranomaisten välinen yhteistyö verotuksen alalla voi perustua valtioiden välillä sovellettaviin tuloverosopimuksiin, perintöverosopimuksiin tai erillisiin virka-apusopimuksiin taikka Euroopan neuvoston jäsenvaltioiden ja OECD-jäsenmaiden väliseen yleissopimukseen veroasioissa annettavasta keskinäisestä virka-avusta (SopS 21/1995 ja SopS 40/2011).

Virka-apudirektiivin mukaisen automaattisen tiedonvaihdon piiriin kuuluvat nykyisellään eräät erikseen mainitut tulo- ja pääomalajit. Lisäksi pakolliseen automaattiseen tietojenvaihtoon kuuluvat finanssitilejä koskevat tiedot, tiedot rajat ylittäviä tilanteita varten annettavista ennakkopäätöksistä ja ennakkohinnoittelusopimuksista, verotuksen maakohtaisen raportin

---

⁵ GloBE kommentaari artikla 8.1.2 (<https://www.oecd.org/en/topics/sub-issues/global-minimum-tax/global-anti-base-erosion-model-rules-pillar-two.html#commentary>)

tiedot, raportoivat rajat ylittävät järjestelyt sekä tiedot digitaalisilla alustoilla tapahtuneesta myynti- ja vuokraustoiminnasta.

Virka-apudirektiivin DAC 9 -muutoksessa ehdotetaan sen soveltamisalaa laajennettavaksi siten, että sen piiriin kuuluisi myös minimiverotuksen automaattinen tietojenvaihto. Lisäksi ehdotuksella tuotaisiin direktiiviin uusi liite minimiverotuksen tietojenvaihdossa käytettävästä vakiomallista sekä ehdotetaan tehtäväksi muita minimiverotuksen tietojenvaihdon kannalta tarpeellisia muutoksia. Muutokset vastaavat sisällöltään IF:n piirissä tehtyä GloBE-tietoilmoittamiseen liittyvää työtä.

2 Ehdotuksen tavoite

Direktiiviehdotuksen tavoitteena on helpottaa konsernien minimiverodirektiivin mukaisia ilmoitusvelvollisuuksia mahdollistamalla täydennysveron tietoilmoitusten keskitetty ilmoittaminen EU-alueella. Ilman ehdotusta jokaisen konserniyksikön olisi annettava jäsenvaltiossaan oma täydennysveron tietoilmoitus. Ehdotuksen tarkoituksena on yksinkertaistaa ilmoitusvelvollisuutta sekä vähentää monikansallisille konserneille aiheutuvaa hallinnollista taakkaa.

Minimiverodirektiivin 44 artiklan 2 kohdan mukaisesti jokaisen konserniyksikön on annettava täydennysveron tietoilmoitus jäsenvaltiolleen, jossa se sijaitsee. Tämän paikallisen ilmoittamisvelvollisuuden mukaisesti jokaisen konserniyksikön on annettava verohallinnolleen laaja ilmoitus minimiveron laskemisesta, sekä tietyistä koko konsernia koskevista tiedoista. Saman artiklan 3 kohdassa säädetään poikkeuksesta paikalliseen ilmoittamisvelvollisuuteen siltä osin kuin konsernin ylin emoyksikkö tai muu nimetty ilmoittava yksikkö on antanut täydennysveron tietoilmoituksen konserniyksikön puolesta. Vaatimuksena tällaiselle keskitetylle ilmoittamiselle on, että kyseisten valtioiden välillä on voimassa toimivaltaisia viranomaisia koskeva tietojenvaihtosopimus. Jos konsernin toimintamaiden viranomaisien välillä on tietojenvaihtoa koskeva sopimus, tietoilmoitus voidaan antaa keskistetyksi kaikkien konserniyksiköiden puolesta, eikä konserniyksiköiden tarvitse jättää omia paikallisia ilmoituksia. On odotettavissa, että pääasiallisin tapa ilmoitusvelvollisuuksien täyttämiseksi tulee olemaan keskitetty ilmoittaminen nimetyn ilmoittavan yksikön kautta, mikäli tietojenvaihtomalli asianomaisten lainkäyttöalueiden välillä sen mahdollistaa.

Direktiiviehdotuksella saatettaisiin lisäksi OECD:n piirissä kehitetty minimiverotuksen tietojenvaihtoa koskeva GIR-vakiomalli osaksi EU-lainsäädäntöä tekemällä siitä myös minimiverodirektiivin 44 artiklassa tarkoitettu täydennysveron tietoilmoituksen vakiomalli.

Direktiiviehdotus ja sen tavoitteet vastaavat komission pyrkimystä rationalisoida ja yksinkertaistaa yritysten raportointivaatimuksia vähentämällä tätä taakkaa vaarantamatta kuitenkaan raportointiin liittyviä poliittisia tavoitteita. Komission näkemyksen mukaan tavoite saavutetaan toimeenpanemalla minimiverodirektiivin edellyttämä tietojenvaihto ehdotuksen mukaisesti. Tällä myös mahdollistettaisiin, että minimiverotuksen tietojenvaihtoon liittyvät säännöt toimeenpannaan yhdenmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa.

3 Ehdotuksen pääasiallinen sisältö

3.1 Minimiverotuksen tietojenvaihto (uusi artikla 8 ae)

Direktiiviehdotuksella virka-apudirektiivin soveltamisalaa esitetään laajennettavaksi niin, että se kattaisi myös minimiverotuksen tietojenvaihdon. Virka-apudirektiivin suurin muutos olisi

uusi minimiverotuksen automaattista tietojenvaihtoa koskeva artikla, jossa määriteltäisiin perusta täydennysveron tietoilmoitustietojen automaattiselle vaihtamiselle.

Ehdotuksen mukaan jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet vaatiakseen monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin ylintä emoyksikköä tai nimettyä ilmoittavaa yksikköä jättämään täydennysveron tietoilmoitus direktiiviehdotuksen liitteen VII osassa III säädettyä vakiomallia käyttäen.

Tiedot vastaanottaneen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen olisi vaihdettava OECD:n ja G20-maiden IF-kokoonpanon hyväksymän tietojenvaihtomekanismin (*dissemination approach*)⁶ - mukaisesti:

a) Täydennysveron tietoilmoituksen yleisosa tuloksilukemissäännön ja aliverotettujen voittojen säännön käyttöön ottaneeseen jäsenvaltioon, jossa konsernin ylin emoyksikkö tai jokin konserniyksikkö sijaitsee;

b) Täydennysveron tietoilmoituksen yleisosa, lukuun ottamatta kohdan 1.4 yhteenvetotietoja, ainoastaan ehdot täyttävän kotimaisen täydennysveron käyttöön ottaneeseen jäsenvaltioon:

i. jossa sijaitsee vähintään yksi konsernin konserniyksikkö;

ii. jossa konserniin kuuluva yhteisyritys tai yhteisyritysryhmän jäsen sijaitsee, mikäli ehdot täyttävä kotimainen täydennysvero voidaan määrätä yhteisyrittäisille kyseisellä lainkäyttöalueella;

iii. tilanteissa, joissa ehdot täyttävä kotimainen täydennysvero voidaan määrätä sijaintipaikattomalle konserniyksikölle kyseisellä lainkäyttöalueella;

c) Yksi tai useampi täydennysveron tietoilmoituksen lainkäyttöaluetta koskeva osa niille verotusoikeuden omaaville jäsenvaltioille, joita kyseiset lainkäyttöaluetta koskevat osat koskevat.

Aliverotettujen voittojen sääntöä soveltaville lainkäyttöalueille, joiden aliverotettujen voittojen sääntöön liittyvä prosenttiosuus on nolla, vaihdetaan kuitenkin vain se osuus täydennysveron tietoilmoituksesta, joka sisältää tietoa täydennysveron kohdentamisesta aliverotettujen voittojen säännön mukaisesti kyseiselle jäsenvaltiolle. Näiden tietojen tulee olla yhteensopivia täydennysveron tietoilmoituksen kohdan 3.4.3 kanssa ja konsernin ylimmän emoyksikön jäsenvaltiolle, joka on ottanut minimiverosäännöt käyttöön, vaihdetaan kaikkia lainkäyttöalueita koskevat osat.

Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen olisi vaihdettava täydennysveron tietoilmoitusta koskevat tiedot mahdollisimman nopeasti ja viimeistään kolmen kuukauden kuluessa täydennysveron tietoilmoituksen jättämiselle säädetyn määräajan päättymisestä. Mikäli

---

⁶ GIR s.8 (https://www.oecd.org/en/publications/2023/07/tax-challenges-arising-from-the-digitalisation-of-the-economy-globe-information-return-pillar-two_10977da1.html)

täydennysveron tietoilmoitus on jätetty määräajan päättymisen jälkeen, tulisi tiedot vaihtaa viimeistään kolmen kuukauden kuluessa ilmoituksen jättämisestä.

Ehdotuksella mahdollistetaan täydennysveron tietoilmoitustietojen vaihtaminen jäsenvaltioiden välillä sekä keskitetty täydennysveron tietoilmoitusten antaminen EU:n alueella paikallisen ilmoittamisen sijasta. Ehdotuksen mukainen tietojenvaihto vastaa *dissemination approach* -tietojenvaihtomekanismia sen varmistamiseksi, että kaikki asiaankuuluvat lainkäyttöalueet saavat tarvitsemansa tiedot perustuen alueellaan sijaitsevien konserniyksikköjen rooliin konsernissa OECD:ssä sovitun lähestymistavan mukaisesti.

Direktiiviehdotuksella mahdollistettaisiin vain EU-jäsenvaltioiden välinen tietojenvaihto. Jotta keskitetty tietoilmoittaminen olisi mahdollista konserneille myös EU:n ulkopuolisissa maissa sijaitsevien konserniyksikköiden osalta, tarvitaan vastaava tietojenvaihtosopimus myös tällaisten muiden maiden kanssa. Toteutuessaan IF-kokoonpanossa työstetty GIR MCAA-sopimus kattaisi tällaista tietojenvaihtoa, minkä lisäksi tietojenvaihtoa voi tapahtua myös kahdenvälisin sopimuksin.

3.2 Täydennysveron tietoilmoitusten oikaisemisessa, noudattamisessa ja valvonnassa noudatettavat menettely (uusi artikla 9 a)

Lisäksi virka-apudirektiiviin lisättäisiin uusi artikla 9 a, joka koskisi täydennysveron tietoilmoitusten oikaisemisessa, noudattamisessa ja valvonnassa noudatettavia menettelyjä. Ehdotetun uuden artiklan ensimmäisen kappaleen mukaan, mikäli jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella olisi syytä uskoa, että täydennysveron tietoilmoitus, joka on jätetty toiseen jäsenvaltioon konsernin ylimmän emoyksikön tai nimetyn ilmoittavan yksikön toimesta vaatii oikaisuja, tulisi oikaisua pyytävän toimivaltaisen viranomaisen ilmoittaa tästä toimivaltaiselle viranomaiselle siinä jäsenvaltiossa, jonne tietoilmoitus jätettiin. Mikäli ilmoituksen saanut toimivaltainen viranomainen olisi samaa mieltä oikaisujen tarpeellisuudesta, tulisi sen viipymättä toteuttaa tarpeelliset toimenpiteet saadakseen oikaistut tiedot konsernin ylimmältä emoyksiköltä tai nimetyltä ilmoittavalta yksiköltä. Tiedot tulisi vaihtaa ilman viivytystä kaikkien artiklassa 8 ae kuvatun *dissemination approach* -tietojenvaihtomekanismin mukaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisen viranomaisten kanssa.

Toisen kappaleen mukaan, mikäli jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen olisi saanut jäsenvaltiossaan sijaitsevalta yhdeltä tai useammalta konserniyksiköltä ilmoituksen, jonka mukaan toisessa jäsenvaltiossa sijaitseva konsernin ylin emoyksikkö tai nimetty ilmoittava yksikkö antaa täydennysveron tietoilmoituksen sen puolesta, mutta tietoja ei ole vaihdettu artiklassa 8ae säädetyn kolmen kuukauden määräajan kuluessa, tulisi sen ilmoittaa tästä toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle. Ilmoituksen saaneen toimivaltaisen viranomaisen olisi viipymättä selvitettävä syy, miksi kyseistä täydennysveron tietoilmoitusta ei ole vaihdettu, ja ilmoitettava asiasta ilmoituksen tehneelle toimivaltaiselle viranomaiselle kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta sekä ilmoituksen oletettu tietojenvaihtopäivä. Direktiiviehdotuksen selitysmuistion mukaan kyseinen kohta antaisi toimivaltaiselle viranomaiselle mahdollisuuden pyytää täydennysveron tietoilmoitusta. Artiklateksti on kuitenkin kirjoitettu ehdottomaan muotoon, jonka mukaisesti toimivaltaisen viranomaisen olisi ilmoitettava mahdollisesta puutteesta toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle. Ehdotuksen perusteella, mikäli täydennysveron tietoilmoitusta ei annettaisi uuteen oletettuun tietojenvaihtopäivään mennessä, katsottaisiin ettei edellytyksiä keskitetylle ilmoittamiselle olisi ja toimivaltaisen viranomaisen, joka ilmoitti, ettei tietoja ole vaihdettu, tulisi vaatia konserniyksiköltä täydennysveron tietoilmoitusta paikallisesti.

3.3 Delegointi (artikla 21 ja uusi 26 a)

Direktiiviehdotuksessa ehdotetaan siirrettäväksi komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä määräämättömäksi ajaksi direktiiviehdotuksen liitteen VII osan III muuttamiseksi OECD:n ja G20-maiden IF-kokoonpanossa hyväksymien GIR-vakiomallia koskevien mahdollisten myöhempien päivitysten huomioimiseksi.

Direktiiviehdotuksen mukaisesti neuvosto voisi milloin tahansa peruuttaa säädösvallan siirron. Ennen delegoidun säädöksen antamista komissio kuulisi kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita. Delegoitu säädös tulisi voimaan ainoastaan, jos neuvosto ei vastustaisi säädöstä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös olisi annettu tiedoksi neuvostolle, tai mikäli neuvosto olisi ilmoittanut komissiolle ennen mainitun määräajan päättymistä, että se ei vastusta säädöstä. Neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatkettaisiin kahdella kuukaudella.

Komission on käytettävä valtaa edellä kuvatuissa tilanteissa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti.

3.4 Muut säännökset

Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen vaihtaessa artiklassa 8ae säädetyt tietoja ensimmäistä kertaa, täydennysveron tietoilmoitusta koskevat tiedot olisi vaihdettava viimeistään kuuden kuukauden kuluessa täydennysveron tietoilmoituksen jättämiselle säädetyin määräajan päättymisestä (uusi artikla 27 c).

Niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat päättäneet olla soveltamatta tuloksilukemissääntöä ja aliverotettujen voittojen sääntöä minimiverodirektiivin 50 artiklan 1 kohdan mukaisesti, myös tämän direktiiviehdotuksen sääntöjen soveltamista lykättäisiin.

Direktiiviluonnoksessa ehdotetaan lisäksi muutoksia seuraaviin artikloihin minimiverotuksen tietojenvaihdon kattamiseksi; automaattisen tietojenvaihdon määritelmä (3 artikla), automaattista tietojenvaihtoa koskevat tilastot (artikla 8b), velvollisuudet (artikla 18 kohta 4), vakiomuotoiset lomakkeet ja tiedonsiirtoformaatit (artikla 20 kohta 5), erityiset velvollisuudet (22 artikla) sekä seuraamukset (artikla 25 a). Ehdotetun artiklaa 25 a koskevan muutoksen mukaan jäsenvaltioiden olisi vahvistettava ne seuraamuksia koskevat säännöt, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen 8 aa ja 8 ae artiklaa koskevien kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Virka-apudirektiiviä ja liitettä VII, sellaisena kuin se olisi muutettuna tällä ehdotuksella, olisi luettava yhdessä minimiverodirektiivin kanssa. Virka-apudirektiivissä säädetyillä ilmaisulla, jotka sisältyvät myös minimiverodirektiiviin, olisi oltava vastaava merkitys kuin minimiverodirektiivissä. Lisäksi ehdotukseen sisältyy lisämääritelmiä, jotka ovat tarpeen verotukseen liittyvän tietojenvaihdon kansainvälisen kehityksen huomioon ottamiseksi.

Direktiiviehdotuksen mukaan jäsenvaltioiden olisi saatettava direktiivin edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31.12.2025.

3.5 Uusi liite VII (vakiomalli)

Ehdotuksella lisättäisiin virka-apudirektiiviin uusi liite VII. Liitteen I osassa määriteltäisiin tietyt liitteessä ja direktiivin minimiverotuksen tietojenvaihtoa koskevissa artikloissa käytettävät termit. Liitteen osa II koskisi ilmoittamiseen liittyviä vaatimuksia. Ilmoittavan konserniyksikön olisi ensinnäkin yksilöitävä asianomaiset osat ja jäsenvaltiot, joille tiedot olisi annettava artiklassa 8 ae kuvatun *dissemination approach* -lähestymistavan mukaisesti.

Toiseksi suurten kotimaisten konsernien olisi käytettävä samaa III osassa olevaa vakiomallia kuin kansainvälisten konsernien. Tällä vaatimuksella pyritään minimoimaan kyseiselle jäsenvaltiolle aiheutuva hallinnollinen taakka ja säilyttämään minimiverodirektiivissä säädetty tasapuolinen kohtelu.

Minimiverodirektiivin 44 artiklan 5 kohdan mukaan täydennysveron tietoilmoitus on annettava vakiomallin mukaisesti. Liitteen osa III sisältäisi vakiomallin täydennysveron tietoilmoitukselle. Vakiomalli olisi täysin yhdenmukainen OECD:n ja G20-maiden IF-kokoonpanossa laaditun GIR-vakiomallin kanssa. Komissio voisi lisäksi muuttaa vakiomallia delegoidulla säädöksellä OECD:ssä mahdollisesti myöhemmin tehtävien päivitysten mukaisesti. Direktiiviehdotuksella GIR saatettaisiin osaksi EU-lainsäädäntöä tekemällä siitä minimiverodirektiivin 44 artiklassa tarkoitettu täydennysveron tietoilmoitus. Vakiomallin käyttämisellä varmistettaisiin, että monikansalliset yritykset ja suuret kotimaiset konsernit antaisivat samat tiedot samassa muodossa, mikä helpottaisi niiden ilmoitusvelvollisuuksien täyttämistä sekä veroviranomaisten osalta verotustietojen arviointia sekä vaihtamista. IF-kokoonpanossa kehitettyä ohjeistusta vakiomallin käyttämisestä voitaisiin lisäksi käyttää tulkintalähteenä täydennysveron tietoilmoituksia annettaessa.

Vakiomallin käyttämisellä pyritään lisäksi välttämään monikansallisille konserneille mahdollisesti muutoin aiheutuvia tarpeettomia tiedonkeruu-, laskenta- ja ilmoitusvaatimuksia sekä mahdollisia koordinoimattomia lisätietopyyntöjä eri lainkäyttöalueilta. Vakiomallin käyttäminen ei kuitenkaan estäisi verohallintoja pyytämästä tarvittaessa lisätietoja sen varmistamiseksi, että minimiverodirektiiviä noudatetaan niiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Lainkäyttöalueiden olisi kuitenkin yleisesti pidättäydyttävä vaatimasta täydennysveron tietoilmoitusta täydentävien tietojen ilmoittamista osana niiden tavanomaisia veroilmoitus- tai maksuvaatimusmenettelyjä. Tällaisten lisätietojen olisi liityttävä ennemmin verovelvollisuuteen, maksuajankohtaan tai -tapaan, verovelvollisen yksilöimiseen tai yhteystietoihin kuin konserniyksikön täydennysverovelvollisuuden laskemiseen.

4 Ehdotuksen oikeusperusta ja suhde suhteellisuus- ja toissijaisuusperiaatteisiin

4.1 Oikeusperusta

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 113 ja 115 artiklat muodostavat oikeudellisen perustan hallinnollista yhteistyötä ja välitöntä verotusta koskeville lainsäädäntöaloitteille. Vaikkei 115 artiklassa viitata suoraan välittömään verotukseen, voidaan sitä komission mukaan käyttää sellaisten kansallisten lakien ja hallinnollisten käytäntöjen lähentämiseen, jotka vaikuttavat suoraan sisämarkkinoiden toteuttamiseen tai toimintaan välittömän verotuksen alalla.

Komissio toteaa, että koska ehdotuksella muutetaan virka-apudirektiiviä, valittu oikeusperusta säilyy samana. Ehdotuksen tarkoitus mahdollistaa riittävä tietojenvaihto toimivaltaisten viranomaisten välillä ei myöskään poikkea virka-apudirektiivin tarkoituksesta. Ehdotuksella luodaan komission mukaan selkeät ja yhdenmukaiset puitteet täydennysveron tietoilmoituksen antamiselle sekä vaihtamiselle. Näiden säännösten johdonmukainen soveltaminen voidaan komission näkemyksen mukaan toteuttaa ainoastaan lähentämällä kansallisia lainsäädäntöjä yhdenmukaista lähestymistapaa noudattaen, kuten SEUT 113 ja 115 artiklassa määrätään.

Valtioneuvosto pitää komission ehdotusta oikeusperustan näkökulmasta perusteltuna.

4.2 Toissijaisuusperiaate

Komission mukaan ehdotus on SEUT-sopimuksen 5 artiklassa määrätyn toissijaisuusperiaatteen mukainen. Se koskee hallinnollista yhteistyötä verotuksen alalla. Ehdotus on kaksitahoinen; ensinnäkin se toimeenpanee minimidirektiivin 44 artiklan säätämällä direktiivin soveltamisalaa kuuluville monikansallisille yrityksille yhdenmukaiset raportointivaatimukset, toiseksi siinä laajennetaan jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välisen automaattisen tietojenvaihdon soveltamisalaa monikansallisten yritysten minimiverodirektiivin mukaisiin ilmoituksiin.

Oikeusvarmuus ja selkeys kansainvälisille konserneille ja verohallinnoille voidaan komission mukaan varmistaa ainoastaan luomalla yhtenäiset säännöt, joita sovelletaan kaikkialla jäsenvaltioissa. Nykyiset minimiverosäännöt vaarantuisivat, mikäli jäsenvaltiot panisivat täytäntöön erilaisia ilmoitusvelvollisuuksia kansallisella tasolla.

Minimiverotukseen liittyvästä ilmoittamisesta ja tietojenvaihdosta on sovittu yhteisesti IF-tasolla. Komission mukaan on tärkeää varmistaa, että tietojenvaihtoa toteutetaan myös EU:ssa IF-mallin kanssa yhdenmukaisella tavalla. EU:ssa tarvitaan yhteneviä toimia, joilla parannetaan sisämarkkinoiden toimintaa ja varmistetaan minimiverodirektiivin asianmukainen toiminta yritysten voittojen tehokkaana minimiverotuksen varmistajana. Ehdotuksen mukaan tämä voidaan saavuttaa vain, mikäli ilmoittamisvelvoitteet myös säädetään keskitetysti ja saatetaan yhdenmukaisesti osaksi kansallisia lainsäädäntöjä.

Komission mukaan EU:n ehdotus tuo lisäarvoa verrattuna siihen, että kansallisesti tehtäisiin lukuisia implementointeja perustuen juridisesti ei-sitoviin GloBE-mallisääntöihin. EU:n lähestymistavassa nähdään komission mielestä kolme etua. Ensinnäkin veroviranomaisten välistä tietojen ilmoittamista ja -vaihtamista koskevat säännöt olisivat täysin yhdenmukaisia kaikissa jäsenvaltioissa, joka helpottaisi konsernien ilmoitusvelvollisuuksia. Toiseksi tietojenvaihtoa tuettaisiin yhteisellä IT-infrastruktuurilla. Lopuksi yhdenmukainen täytäntöönpano EU:n tasolla antaisi verovelvollisille oikeusvarmuuden ilmoitusvelvollisuuden ja tietojenvaihdon osalta.

Valtioneuvosto pitää komission ehdotusta toissijaisuusperiaatteen näkökulmasta perusteltuna.

4.3 Suhteellisuusperiaate

Ehdotuksella saatettaisiin voimaan minimiverodirektiivin 44 artiklan ilmoitusvelvollisuudet sekä laajennettaisiin virka-apudirektiivin mukainen automaattinen tietojenvaihto koskemaan monikansallisten konsernien antamia minimiveroilmoituksia. Huomioiden että monikansallisilla konserneilla on toimintaa yhden jäsenvaltion rajojen ulkopuolella, komission mukaan EU:n yhteiset säännöt muodostavat vähimmäissääntelyn, joka on tarpeen tehokkaan ilmoittamisen varmistamiseksi.

Komission mukaan direktiivissä ei näin ollen ylitetä sitä, mikä on tarpeen direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi. Ehdotus noudattaa komission näkemyksen mukaan täten suhteellisuusperiaatetta.

Valtioneuvosto pitää komission ehdotusta suhteellisuusperiaatteen näkökulmasta perusteltuna.

4.4 Delegoidut säädökset

Ehdotuksessa komissiolle esitetty valta antaa tiettyjä delegoituja säädöksiä perustuu SEUT 290 artiklaan. Artiklan mukaan lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävässä säädöksessä voidaan siirtää komissiolle valta antaa muita kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäviä,

soveltamisalaltaan yleisiä säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyt säädöksen tietyt, muita kuin sen keskeisiä osia. Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävissä säädöksissä määritellään nimenomaisesti tällaisen säädösvallan siirron tavoitteet, sisältö, soveltamisala ja kesto.

Komission mukaan delegoidut säädökset ovat tarpeen, jotta täydennysveron tietoilmoituksen vakiomalli pysyy kansainvälisen kehityksen mukana.

Valtioneuvosto katsoo, että direktiivin liitteen VII osan III muuttamista koskevan toimivallan voidaan katsoa olevan määritelty selvästi ja täsmällisesti ja ehdotusta voidaan pitää perusteltuna.

4.5 Toimintatavan valinta

Ehdotuksessa valittu toimintatapa on direktiivi, joka on ainoa käytettävissä oleva säädöstyyppe SEUT 113 ja 115 artiklan nojalla. Lisäksi ehdotettu direktiivi on kahdeksas muutos virka-apudirektiiviin, jota on muutettu neuvoston direktiiveillä 2014/107/EU, (EU) 2015/2376, (EU) 2016/881, (EU) 2016/2258, (EU) 2018/822, (EU) 2021/514 ja (EU) 2023/2226.

Valtioneuvosto pitää komission ehdotusta valitusta toimintatavasta perusteltuna.

5 Ehdotuksen vaikutukset

5.1 Komission arvio

Komissio ei ole tehnyt direktiiviehdotuksesta vaikutusten arviointia.

Ehdotus toimeenpanee minimiverodirektiivin 44 artiklan tavalla, joka on täysin yhdenmukainen ja vastaa globaalilla tasolla sovitun. Muita toimintatapoja ei ole valittavissa. Lisäksi ehdotuksen käsittely on poliittisesti kiireellinen, sillä ensimmäinen täydennysveron tietoilmoitus on annettava minimiverodirektiivin mukaisesti viimeistään 30.6.2026. Tämän vuoksi on komission näkemyksen mukaan tärkeää, että jäsenvaltiot hyväksyvät direktiiviehdotuksen ja täytäntöönpanevat sen ripeästi.

Komissio arvioi ehdotuksen toteuttamiskustannuksiksi 3,3 miljoonaa euroa vuosille 2024–2027. Ehdotus rahoitettaisiin siirtämällä varoja nykyisestä Fiscalis-ohjelmasta.

5.2 Vaikutukset Suomessa

Direktiiviehdotuksen hyväksyminen edellyttäisi kansallista lainsäädäntöä direktiivin voimaansaattamiseksi. Direktiivin säännökset olisi implementoitava verotuksen menettelyjä koskevaan lainsäädäntöön mukaan lukien kansallinen veroalan hallinnollista yhteistyötä koskeva sääntely sekä kansalliseen minimiverolakiin. Minimiverolain 8 luku sisältää säännökset ilmoittamista koskevista sanktioista, eikä direktiiviehdotuksesta aiheudu muutosta näiden osalta.

Minimiverotuksen tietojenvaihtoon liittyviä vaikutuksia on arvioitu osana minimiverodirektiivin kansallista toimeenpanoa. Minimiverotus on laaja kokonaisuus, mikä aiheuttaa sen piiriin kuuluville konserneille laajoja selvityksiä ja raportointijärjestelmien rakentamiseen liittyviä kuluja etenkin soveltamisen alkuvaiheessa. Hallinnolliset kulut niin verovelvollisille kuin verohallinnoille lisääntyvät merkittävästi. Järjestelmä lisää raportointitaakkaa myös pysyvästi. Hallinnollisen taakan kasvuun vaikuttavat tekijät ovat konsernikohtaisia: taakkaan vaikuttavat toimintavaltioiden ja konserniyksiköiden lukumäärä

sekä konsernin tietojärjestelmien laatu ja sopeutumiskyky minimiverovelvoitteiden tietotarpeisiin vastaamiseksi. Tästä syystä konsernitason hallinnollisten kustannusten arviointi on vaikeaa.

Minimiverotuksen tietojenvaihto ehdotetaan toteutettavaksi EU:n yhteisen tietoliikenneverkon kautta käyttämällä OECD:n minimiverotuksen tietojenvaihtoa varten kehittämää XML-skeemaa. Verohallinnolla voidaan tältä osin arvioida olevan tekniset valmiudet ja edellytykset saada minimiverotukseen liittyvä tietojenvaihto toteutettua ehdotetussa aikataulussa. Minimiverotuksen käyttöönoton toteutus esimerkiksi tietojärjestelmien, raportoinnin ja tietojenvaihdon osalta Verohallinnossa on jo pitkällä, jotta tietoja voitaisiin vastaanottaa sekä vaihtaa vuoden 2026 aikana. Verohallinnon on lisäksi luotava uusi tietovirta saatavien tietojen hyödyntämistä varten ja otettava uudet tiedot osaksi verotukseen liittyvää riskienhallintaa ja -valvontaa. Verohallinnolla on useampivuotista kokemusta tapauskohtaisten ja samalla massaluonteisten tietojen keräämisestä ja hyödyntämisestä verotuksessa. Verohallinnolla voidaan myös tältä osin arvioida olevan tekniset valmiudet ja edellytykset toteuttaa direktiiviehdotuksen edellyttämät toimenpiteet.

Keskitetyn ilmoittamisen voidaan katsoa vähentävän EU-alueella annettavien ja vaihdettavien ilmoitusten määrää. Edellä kuvatusta valmiudesta ja keskitetyn ilmoittamisen hyödyistä huolimatta on oletettavaa, että direktiiviehdotus tulee toteutuessaan kuitenkin aiheuttamaan niin Verohallinnolle kuin verovelvollisille kustannuksia ja hallinnollista taakkaa muun muassa tarvittavien järjestelmien ja menettelyiden kehittämisessä.

Direktiiviehdotuksen tavoitteena on noudattaa IF:n piirissä minimiverotuksen tietojenvaihdosta sovittua. Mikäli ehdotus poikkeaisi tästä, edellyttäisiin tällöin käytännössä erilaisia tietojenvaihdon ratkaisuja EU-maiden ja kolmansien maiden osalta, eikä velvoitteiden hoitaminen yhdessä menettelyssä olisi enää välttämättä mahdollista.

Ehdotuksen voidaan kokonaisuutena kuitenkin katsoa yksinkertaistavan minimiverotuksen piiriin kuuluvien konsernien ilmoitusvelvollisuutta sekä vähentävän niille aiheutuvaa hallinnollista taakkaa. On vaikeaa arvioida täsmällisesti minimiverotuksen tietojenvaihdosta aiheutuvia vaikutuksia ennen kuin minimiverotuksen toimivuudesta ja sen yleisistä vaikutuksista on saatu tarkempaa tietoa.

6 Ehdotuksen suhde perustuslakiin sekä perus- ja ihmisoikeuksiin

Valtioneuvosto katsoo, ettei ehdotus ole ristiriidassa Suomen perustuslain tai Suomea velvoittavien perus- ja ihmisoikeussopimusten kanssa.

7 Ahvenanmaan toimivalta

Asia ei kuulu Ahvenanmaan maakunnan lainsäädäntövaltaan.

8 Ehdotuksen käsittely Euroopan unionin toimielimissä ja muiden jäsenvaltioiden kannat

Komissio on esitellyt DAC9-direktiiviehdotusta neuvoston verotyöryhmässä 13.11.2024. Direktiiviehdotuksen varsinaista teknistä tarkastelua ei ole vielä aloitettu neuvoston verotyöryhmässä.

Muiden jäsenvaltioiden alustavat kannanotot ehdotukseen ovat olleet yleisesti myönteisiä.

9 Ehdotuksen kansallinen käsittely

Direktiiviehdotus lähetettiin lausuntokierrokselle 31.10.2024. Lausunnon antoivat Valtion taloudellinen tutkimuskeskus, Elinkeinoelämän Keskusliitto EK ry, Verohallinto, Keskuskauppakamari, Finanssiala ry, Teknologiateollisuus ry, Suomen Veroasiantuntijat ry ja professori Juha Lindgren. Työ- ja elinkeinoministeriö, Veronmaksajain Keskusliitto ry sekä Suomen Asianajajaliitto ilmoittivat, ettei niillä ole lausuttavaa ehdotukseen.

Lausunnoissa on yleisesti kannatettu direktiiviehdotuksen tavoitteita helpottaa konsernien minimiverodirektiivin mukaisia ilmoitusvelvollisuuksia mahdollistamalla täydennysveron tietoilmoituksen keskistetty antaminen EU:n alueella. Tämän nähdään yleisesti vähentävän konserneille aiheutuvaa hallinnosta taakkaa. Useissa lausunnoissa on kuitenkin nostettu myös esiin, että direktiiviehdotuksella mahdollistetaan vain EU-jäsenvaltioiden välinen tietojenvaihto. EU:n ulkopuolisten valtioiden kanssa tulee solmia erikseen tietojenvaihtoa koskevat sopimukset. Toivottavaa olisi, että IF-kokoonpanossa saataisiin kehitettyä OECD-tasoinen tietojenvaihtosopimus, jolla myös EU-valtioiden ja kolmansien maiden välinen tietojenvaihto voitaisiin toteuttaa ja siten mahdollistaa keskitetyn täydennysveron tietoilmoituksen antaminen myös tilanteissa, joissa konserni toimii EU:n ulkopuolella.

Yhdessä lausunnossa myös kyseenalaistetaan missä määrin ehdotus tosiasiallisesti vähentäisi yritysten raportointivelvoitteita. Vaikka keskitetty ilmoittaminen vähentää jätettävien ilmoitusten lukumäärää, tulee konsernin kuitenkin kerätä kaikki tarvittavat tiedot ilmoitusta varten jokaisesta maasta, jotta keskitetty ilmoitus voidaan jättää. Lähetettävien ilmoitusten lukumäärä vähenee, mutta tietojen kokoamiseen liittyvä työ pysyy muuttumattomana. Lisäksi huomiota on kiinnitetty myös keskitetyn ilmoittamisen mahdollisiin käyttäytymisvaikutuksiin. Kun ilmoittamisen laiminlyönnistä tai puutteellisuudesta aiheutuvat seuraamusmaksujen määrät voivat vaihdella sen mukaan missä keskitetty ilmoitus jätetään, on konserneille suotuisampaa jättää keskitetty ilmoitus maassa, jossa maksut ovat pienempiä ja/tai niiden toimeenpanon todennäköisyys on pienempi.

Kuten minimiverotuksen aikaisemmissakin vaiheissa, suurimmat haasteet näyttävät lausunnonantajien mielestä liittyvän ehdotuksen osalta sen aikatauluun. Yhden lausunnon mukaan jo valmisteluvaiheessa olisi tarpeen kuvata myös se, miten kansallisen lainsäädännön ja sitä koskevan menettelyn osalta seuranta ja mahdollisesti tarvittavien muutosten havainnointi ja toteutus järjestetään.

Muutamat lausunnonantajat katsovat, että direktiivin tulisi johtaa jäsenvaltioissa täysin yhdenmukaiseen ilmoitusvelvollisuuteen, jolloin kansallisista täydennysveroilmoituksista tulisi luopua. Mikäli kansallisista ilmoituksista ei kuitenkaan luovuttaisi, tulisi huolehtia, että näitä koskevat ilmoitukset olisivat mahdollisimman yhtenevät täydennysveron tietoilmoituksen kanssa ja niitä koskevat aikataulut olisivat harmonisoituja. Lisäksi yhteinen prosessi lisätietopyyntöjä varten parantaisi konsernien hallintaa ja yhteistyötä veroviranomaisten kanssa ilmoittamisen osalta. Monien lausunnonantajien mielestä EU:n tulisi lisäksi tarkastella kriittisesti minimiverosta aiheutuvan raportoinnin lisäksi myös muusta EU-lainsäädännöstä aiheutuvaa raportointitaakkaa (mm. CbCr, DAC6-direktiivi) päällekkäisten velvoitteiden poistamiseksi.

Lausunnonantajien mielestä on myös tärkeää, että direktiiviehdotus noudattaa OECD:n piirissä sovitua. Mikäli EU:n ratkaisut eroaisivat OECD:n piirissä sovitusta, edellytettäisiin tällöin erilaisia tietojenvaihdon ratkaisuja EU-maiden ja kolmansien maiden välillä sekä myös kerättävissä tiedoissa voisi olla eroja. On ensisijaisen tärkeää, että järjestelmä toimii yhdenmukaisesti niin EU-maiden kuin kolmansienkin maiden osalta. Ehdotuksella tuodaan

osaksi EU-lainsäädäntöä OECD:n IF-kokoonpanossa laadittu GIR-vakiomalli. Tämä nähdään yleisesti hyvänä asiana ja komissiolle ehdotettu delegointivalta tämän osalta myös tarpeellisena. Muutamissa lausunnoissa on kuitenkin nostettu huoli esiin siitä, että alati muuttuva GIR-vakiomalli aiheuttaa hallinnollista taakkaa konserneille. Yhden lausunnon mukaan olisikin erittäin tärkeää, että vakiomalli ja sitä kautta täydennysveron tietoilmoitus pysyisivät vakiona ainakin siirtymäkauden olettamasaännösten soveltamisajan.

Yhdessä lausunnossa on myös nostettu esiin direktiivin tekstin sisällöllisiä ristiriitoja sekä eroja OECD:n piirissä keskusteltuun.

Muistiolounnos direktiiviehdotuksesta on ollut 29.11.–3.12.2024 kirjallisessa menettelyssä EU-asioiden komitean alaisessa jaostossa EU9 (Verotus).

10 Valtioneuvoston kanta

Valtioneuvosto kannattaa pyrkimyksiä helpottaa monikansallisten konsernien minimiverodirektiivin mukaisia ilmoitusvelvollisuuksia mahdollistamalla täydennysveron tietoilmoitusten keskitetty ilmoittaminen EU-alueella. Valtioneuvosto kannattaa ehdotusta ja katsoo, että se selkeyttäisi tilannetta EU-alueella, vaikka direktiivi ei yksinään riitä toteuttamaan keskitettyä ilmoittamista kansainvälisellä tasolla.

Valtioneuvosto pitää tärkeänä, että direktiiviehdotuksen jatkovalmistelussa kiinnitetään huomiota direktiivin yhdenmukaisuuteen IF:n piirissä sovitun kanssa, jottei direktiivi poikkeaisi siitä raportointia ja tietojenvaihtoa vaikeuttavalla tavalla. Lisäksi valtioneuvosto pitää tärkeänä IF:n piirissä valmisteilla olevan GIR MCAA-sopimuksen edistämistä, jotta tietojenvaihtoa myös EU:n ulkopuolisten valtioiden kanssa voitaisiin hoitaa keskitetyn ilmoittamisen keinoin samaa täydennysveron tietoilmoitusta käyttämällä.